

בס"ד. שיחת יום ב' דראשיהשנה, ה'תשכ"ד.

בלתי מוגה

כ"ק אדמו"ר שליט"א נטל ידיו הק' לסעודה.
 אח"כ התחיל לנגן הניגון "אבינו מלכנו", ועודד השירה בשמחה.
 א. בהפטרת היום נאמר¹: "הושע הוי' את עמך את שארית ישראל", "הנני מביא אותם מארץ צפון גו".
 כוונת הדברים בענין "הנני מביא אותם מארץ צפון" — יודעים כולם, אלא, שמצינו בפוסקים² שבראש השנה צריכים לדקדק ולפרט כל דבר.

ובכ"ן³: יתן השי"ת שבנ"י הנמצאים במדינת רוסיה והסמוכות לה — ייגאלו ויצאו מן המיצר אל המרחב, עם כל הפירושים שבזה⁴, ובאופן ש"אין מקרא יוצא מידי פשוטו"⁵, למטה מעשרה טפחים, בחסד וברחמים, בקרוב ממש ובעגלא דידן.

[כ"ק אדמו"ר שליט"א צוה לנגן הניגון "הושיעה את עמך".]

*

ב. ענין זה (גאולת בנ"י הנמצאים ברוסיה) הוא רק ההתחלה; וצריכה להיות בקרוב גם הגאולה השלימה של כל בנ"י, וכמ"ש בהפטרה: "הושע הוי' את עמך את שארית ישראל", שהכוונה בזה היא לכל אשר בשם ישראל יכונה — גאולת כל אחד מישראל עם כל עניניו. וכשם שביציאת מצרים לא נשאר אפילו יהודי אחד בגלות, אלא כל בנ"י, "בנערינו ובזקנינו גו' בבנינו ובכנותינו"⁶, נגאלו עם כל עניניהם, "שעשאוה כמצודה שאין בה דגן . . כמצולה שאין בה דגים"⁷ — הנה "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות"⁸, שבקרוב ממש יצאו כל בנ"י מהגלות עם כל עניניהם⁹.

תו"מ חכ"ד ע' 254. וש"נ.	(1) ירמי' לא, ר"ז.
(5) שבת סג, א. וש"נ.	(2) ראה שו"ע אדה"ז או"ח סתקפ"ב ס"ז.
(6) בא יו"ד, ט.	וש"נ.
(7) ברכות ט, ב. וש"נ.	(3) כ"ק אדמו"ר שליט"א דיבר בהתרגשות
(8) מיכה ז, טו.	רבה, ובקול חנוק מבכי (המור"ל).
(9) ראה גם תו"מ חל"ו ע' 322. וש"נ.	(4) ראה סה"ש תרצ"ט ע' 315. וראה גם

וכאמור, ההתחלה בזה היא — "הנני מביא אותם מארץ צפון", שמשם תתחיל הגאולה, ואח"כ תומשך לכל ישראל, בחסד וברחמים, בקרוב ממש ובעגלא דידן.

[כ"ק אדמו"ר שליט"א צוה לנגן הניגון "כי אנו עמך"].

*

ג. [אח"כ צוה לנגן הניגון "ניע זשוריצי כלָאָפּצי", באמרו:] ברגעים הספורים שנשארו עד הגאולה — צריכים להתגעגע אל הגאולה, והגעגועים צריכים להיות מתוך הרחבה, ועד לבחי' מרחב העצמי.

וזהו תוכן הניגון האמור — ניגון של חסידי אדמו"ר האמצעי (שאצל חסידים מתבטא כל ענין בניגון) — כפי שפירשו רבותינו¹⁰ שתוכנו ענין הגעגועים לגאולה.

וגעגועים אלו יקרבו וימהרו את הגאולה, שתהי' קרובה עוד יותר ממה שהיא קרובה מצד עצמה.

*

ד. ראש השנה הוא מועט בכמות המחזיק את המרובה באיכות, ועי"ז נעשה מרובה גם בכמות, שזהו הענין שר"ה הוא "יומא אריכתא"¹¹. ומזה מובן עד כמה צריך להיות יוקר הזמן בר"ה, ובפרט עתה, ברגעים האחרונים דר"ה.

ובכן: ינצלו רגעים ספורים אלו כדי לברך איש את רעהו בברכת "לחיים" מעומקא דליבא, ולהמשיך "לחיים ולברכה" בגשמיות וברוחניות — שיומשך מבחי' מרחב העצמי כאן למטה, שתהי' הרחבה בגשמיות וברוחניות.

[כאשר המסובים התחילו לומר "לחיים", אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א: הנני מאחל לכאו"א בפרט וביחוד "לחיים ולברכה".

אח"כ אמר:]

מצד טעמים ידועים¹² — וכפי שהנהיג כ"ק מו"ח אדמו"ר¹³ —

12) ראה שו"ע אדה"ז שם סרע"א סוסי"א.

13) ראה סה"ש תש"ד ס"ע 39 ואילך.

וראה גם תו"מ חי"ח ריש ע' 96. חכ"ט ס"ע

36.

10) ראה סה"ש תורת שלום ס"ע 157

ואילך. וראה גם תו"מ חל"א ס"ע 171. וש"נ.

11) ראה שו"ע אדה"ז או"ח סת"ר ס"ג

ואילך. וש"נ.

אברך ברכת המזון, ואילו עבור הקהל — הנה א' המסובים יפרוס מפה ויקדש, ויוכלו לומר "לחיים" ולהמשיך את ההתועדות עד תוך הלילה¹⁴, עד שיהי' "ולילה כיום יאיר"¹⁵...

[כ"ק אדמו"ר שליט"א צוה לנגן ניגון הבעש"ט, ה"בינוני", "אך לאלקים" (להצ"צ), ניגון אדמו"ר מהר"ש.

לאחרי ברכת המזון אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א:]

בנוגע לחלוקת "כוס של ברכה" — הרי אם החלוקה תתקיים בהמשך התועדות זו, הנה חלק מהקהל יהיו לאחר ברכת המזון וקודם קידוש, ולא יוכלו לטעום מ"כוס של ברכה". ולכן תתקיים חלוקת "כוס של ברכה" בעזה"י מחר בשעת ההתועדות.

כמו"כ יש צורך להבהיר להמסובים, שאי־אפשר לומר "לחיים" על סמך זה שנטלו ידיהם לסעודת יו"ט, אלא צריכים לשמוע קידוש תחלה. ולכן, יבחרו א' מהמסובים שיפרוס מפה ויקדש, ויוציא את הציבור ידי חובתם (כנ"ל).

* * *

ה. צוה לנגן ואמר מאמר ד"ה אחת שאלתי גו'.

[אח"כ צוה כ"ק אדמו"ר שליט"א לנגן הניגון "שאמיל", ו"אנעים זמירות"].

ההתועדות בביהמ"ד הגדול (המו"2).
15) תהלים קלט, יב.

14) יש לציין שתפלת ערבית התפלל כ"ק אדמו"ר שליט"א בהמנין הקטן בביהמ"ד שבקומה העליונה, כדי שיוכלו להמשיך